

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 13/11 86. Første behandling 4/12 86. Betænkning 7/5 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Med disse ændringsforslag og med den endelige afstemning, vi om et øjeblik skal gå til, får Danmark endelig et bioteknologisk tigerspring, og det er sandelig også på tide.

De ændringsforslag, vi skal stemme om, betyder en væsentlig ændring af det forslag, som undervisningsministeren fremsatte i efteråret. Der er sket en opstramning og en styrkelse af grundforskningen, og det er virkelig nødvendigt. Alle signaler, alle røde og grønne og gule lamper fortæller os, at det er grundforskningen, der skal styrkes, hvis vi ønsker at kunne noget mere på det bioteknologiske område ligesom på en lang række andre områder.

Derudover er der sket en opstramning af det afsnit, der handler om teknologivurdering og spørgsmålet om oplysning og debat.

Der vil blive afsat nogle flere penge, og der er sågar en løfteparagraf om, at der hen ad vejen de næste par år vil blive afsat endnu flere penge.

Også dette punkt er fantastisk væsentligt, for ved utallige møder rundt omkring i landet, som de af os, der tager møder om dette område har deltaget i, har vi oplevet, i hvor høj grad forsamlinger fra tid til anden er skræmt fra vid og sans ved tanken om diverse fantasidyr og manipulationer på den ene og den anden måde i forhold til både mennesker og dyr. Der står direkte i programmet, at genetisk manipulation med mennesker og højerestående dyr ikke vil kunne lade sig gøre med penge fra dette program. Det er en væsentlig og en god ændring, som er kommet frem, bl.a. fordi vi har haft tid til at diskutere tingene.

Det tredje ændringsforslag drejer sig om, at der skal laves en midtvejsevaluering, og i dette punkt loves det faktisk, at vi skal diskutere, hvorvidt de penge, der nu gives til dette program, senere vil kunne indgå som faste bevillinger til de forskningsinstitutioner, som tager en tørn med bioteknologien, og det vil sige, at vi kan sige til de mennesker, der nu beskæftiger sig med sagen og kaster sig ind i at gøre noget på dette område, at det ikke vil være sådan, at tingene uden videre falder væk om 4 år; der ligger faktisk et klart løfte om at tage op, hvordan man kan videreføre nogle af de ting, som er blevet sat i gang, noget af den forskning, som er blevet initieret via dette program. Det er meget udmærket, og det falder smukt i tråd med, at det netop er et grundforskningsprogram.

Forslaget har haft en lang og sej vej igennem Folketinget, og jeg skal ikke sige, det er Socialdemokratiet, der har sinket det. Vi fremlagde faktisk allerede for et år siden et program, som man på sin vis godt kunne have vedtaget. Det gjorde man altså ikke, og nu står vi så et år efter og har penge til de mennesker, som nok står og er meget sultne efter dem.

En af de ændringer, der er indeholdt i det her, er, at der ikke alene skal gives penge til såkaldte centre – og centre skal ikke forstås som bygninger, det er ikke nye mursten, det er ikke nye imperier, vi skal bygge op – men der skal også kunne gives penge til enkelte institutter. Der skal også kunne gives penge til områder, som er af samfundsmæssig be-

[Jytte Hilden]

tydning, men ikke direkte har kommerciel interesse, ligesom der står nogle smukke og rigtige ord om økologisk forskning, ulande og ændringer i den kemiske industri.

Alle disse ting må indebære, at der skal ske noget i relation til de ansøgninger, som allerede er indkaldt, for jeg må også fra denne talerstol sige, at ministeren har opført sig temmelig uparlamentarisk. Han indkalder ansøgninger og lukker ansøgningsfristen, inden Folketinget overhovedet ser forslaget, og det vil sige, at nu, hvor vi står og skal vedtage forslaget, må en masse forskere simpelt hen føle sig taget ved næsen. De har lagt billet ind på et program, de har samarbejdet med mennesker både i den private forskningssektor og i den offentlige forskningssektor, de står nu og tripper og spørger os, og på behændig vis er det nærmest kommet til at se ud, som om det er oppositionen, den røde side af folketingssalen, som ikke har kunnet finde ud af det, og det er faktisk os, der har presset mest på for at få disse penge igennem.

Derfor har jeg to spørgsmål til undervisningsministeren. For det første: hvordan vil undervisningsministeren sikre, at de nye gode ting og væsentlige ændringer, der nu er kommet ind i programmet, også giver anledning til, at der kan foretages nye ansøgninger? Dette program ser for nogle nærmest ud, som om det er færdigt, som om pengene er om ikke delt ud, så i hvert fald fordelt, så der kun lige mangler vores tryk på knappen, før pengene er der. Det vil sige, at spørgsmålet er: hvilken procedure vil ministeren bede det bioteknologiske koordinationsudvalg følge med hensyn til indkaldelse af nye ansøgninger uden yderligere at forsinke programmet?

Det andet spørgsmål vedrører grønne centre. Undervejs er det sådan, at en række kommuner og amter har arbejdet med forslag om grønne centre, og de mente forståeligt nok, at man så kunne lægge billet ind på et bioteknologisk program. Disse grønne centre indeholder i den kendte form ikke så meget forskning, som man kunne ønske sig, eller rettere, som det er ønskeligt i netop dette program, men indeholder en lang række andre væsentlige elementer med lokalt engagement og med mennesker, der prøver at gøre noget dér, hvor de rent faktisk er, og at sætte ind præcis i spørgsmål om landbrug.

Der står i vores betænkning over forslaget, at der skal afsættes et mindre beløb fra det bioteknologiske program, som sammen med penge fra Landbrugsministeriet kan bruges til at støtte disse grønne centre. Mit spørgsmål til undervisningsministeren er så: på hvilken måde har han allerede sikret sig, eller agter han at sikre sig, at landbrugsministeren også er indforstået med, at der skal afsættes penge? For ellers er det jo den sædvanlige gang sludder og sladder. Så er det bare hensigtserklæringer, og vi mener det alvorligt, når vi synes, at de grønne centre skal støttes.

Rahbæk Møller (SF):

Vi synes også, det er et væsentlig bedre udviklingsprogram, der foreligger nu efter udvalgets behandling af forslaget. Jeg vil især lægge vægt på, at som programmet nu foreligger, så er det først og fremmest et grundforskningsprogram. Det synes jeg er væsentligt.

Jeg synes også, det er væsentligt, at center-tanken er oplødt noget.

Jeg synes, det er væsentligt, at det præciseres, at der i forbindelse med midtvejsevalueringen skal tages stilling til, hvor stor en del af midlerne der skal overføres til faste grundbevillinger til de institutioner, der nu er opbygget, at det desuden præciseres, at man også kan søge forskningsmidler til konsekvensanalyser under programmet, og at det præciseres, at områder, som ikke er af kommerciel interesse, men af samfundsmæssig betydning, skal dækkes, og at der i givet fald skal foretages særskilt opslag på disse områder.

Endvidere vil jeg hæfte mig ved, at disse grønne centre, der ikke har så meget med forskning at gøre, men er en udmærket idé, kan få en støtte under programmet.

Det er væsentligt for os, at Folketingets Teknologinævn har fået en langt stærkere stilling, idet det er Teknologinævnet, der skal forestå teknologivurderingen og folkeoplysningen naturligvis i samarbejde med en række organer; men det er nævnet, der har det overordnede ansvar. Det er også væsentligt for os, at der er lagt en stigende kurve i bevillingerne til disse to aktiviteter.

Endelig vil jeg fremhæve, at det er slået fast, at der ikke under dette program kan

[Rahbæk Møller]

finansieres genetisk manipulation med mennesker og dyr. Enhver frygt for, at et program skal bruges til udvikling af fabeldyr, kan dermed afvises.

Det, der står tilbage nu, er at få ministerens oplysninger om, hvordan han vil håndtere det. Ministeren lavede en fadæse ved at indkalde ansøgninger på et tidspunkt, hvor grundlaget ikke var kendt. Når vi har stemt, kendes grundlaget for disse ansøgninger. Hvordan vil ministeren så håndtere det? Nu ligger der jo et sæt ansøgninger, der er indkaldt på et andet grundlag. Det vil jeg godt have ministerens meget kontante svar på.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS siger fra over for det bioteknologiske forskningsprogram. Vi mener heller ikke, at ændringsforslagene trækker nok i den rigtige retning. Når vi gør det, er det, fordi vi mener, at den bioteknologiske udvikling er så vigtig for alle i dette samfund, at det simpelt hen er forfejlet at begynde at øse ud af penge til bestemte forskningsprojekter, før der overhovedet har været en offentlig debat om, hvad bioteknologi er for noget, hvad der skal støttes, og hvad vi vil bruge de bioteknologiske metoder til.

Er det så teknologiforskrækkelse, vi lider af, angst for alt, hvad der er nyt? Næh, men vi har lært af erfaringerne med teknologisk udvikling. Vi ved, at det er profitmulighederne, der styrer, hvilken slags teknologi der fremmes. Vi ved, at spørgsmålene om risikovurdering, om skadelig påvirkning af miljøet sjældent bliver tillagt nogen betydning, før det næsten er for sent. Sådan var det med atomkraften, og sådan tror vi også at det meget let kan gå med bioteknologien.

Lad os tage fat i gensplejsningen, som jo er en vigtig del af bioteknologien. Forleden dag kunne man i TV-Avisen se en mand iklædt en rumdragt sprøjte gensplejsede mikroorganismer på amerikanske jordbærplanter. Målet var at undgå, at jordbærrene bliver ødelagt af frost og derfor usælgelige. Ingen ved, hvad der sker, når man udsætter den slags gensplejsede organismer i naturen. Man kan tro, og man kan håbe på, at det sker der såmænd ikke noget ved, men ingen ved det. Eksperten fra Levnedsmiddelstyrelsen, som var i fjernsynet samme dag, sagde, at det var såmænd nok ikke farligt. Men var det ikke

også det, man sagde i atomkraftværkernes barndom?

Jeg skal præcisere, at jeg godt ved, at dette forslag ikke drejer sig om at ændre på den lov, vi allerede har om genteknologi. Men der er selvfølgelig en sammenhæng mellem, hvad der bevilges penge til at forske i, og hvad der så senere engang skal blive til en produktion. Når der inden for forskningsprogrammet kan bevilges penge til forskning i organismer, det i øvrigt er forbudt at udsætte efter dansk lov, så skal man da være meget naiv for at tro på, at det kan blive ved med at være forbudt. Vi har en genlobby, genklubben herhjemme, der består af de store firmaer, der står på spring for at udnytte genteknologien kommercielt. Det er firmaer som Carlsberg, Novo, Sukkerfabrikkerne, for blot at nævne nogle, som kan glæde sig over at få vedtaget dette forskningsprogram, for det er en blåstempling af deres interesser.

I betænkningen står der noget om kritisk forskning, men der er ingen øremærkede beløb til de områder, så det er stadig væk op til koordinationsudvalget og ministeren at bestemme, hvor meget der skal ofres på de områder. Det er altså nogle løse formuleringer. Det er også nogle løse formuleringer, der er i bemærkningerne til punkt 1. Der står: »Andre områder, som bør dækkes, er f.eks. økologisk forskning, forskning med henblik på konsekvenser for ulandene...« Det kan da være rigtigt og godt nok, problemet er, at der er ingen som helst garanti for, at der øremærkes penge til den type forskning, og det mener vi er utrolig problematisk.

VS er som sagt ikke teknologiforskrækkede, men vi vil have en ordentlig debat i befolkningen om disse teknikker, inden de næste skridt tages. Det skridt, det handler om, er, hvad der forskes i for offentlige penge. Der er ingen tvivl om, at denne debat er nødvendig. Det fremgik f.eks. meget klart af den konference om genteknologi, som Teknologinævnet lige har holdt. De mennesker, der deltog dér, var ikke enige om genteknologien, men de var enige om at tvivle, de var enige om deres usikkerhed. De har oplevet så mange ubesvarede spørgsmål, så megen forvirring i hovederne på forskere og repræsentanter for industrien.

Vi mener derfor, at der burde afsættes midler til offentlig oplysning og debat, og at der også burde afsættes penge til kritisk

[Elisabeth Bruun Olesen]

forskning om bioteknologiens etiske konsekvenser, om de internationale regler og behovet for dem, om den teknologi, vi allerede har, og hvordan den kan gøres bedre, om en styrkelse af den økologiske grundforskning. Først derefter mener vi at der er basis for at tage stilling til, hvilke områder Folketinget bør støtte inden for industri og landbrug. Derfor mener vi, at det er et forkert tidspunkt at komme frem med dette på.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er lidt forundret over fru Elisabeth Bruun Olesens tale, ikke over de bekymringer, hun nævner, dem har vi også, og jeg tror, vi er klart inde på et område her, hvor der skal sættes grænser. Der er ting, vi ikke vil være med til, det har vi allerede præciseret nogle steder. Men den usikkerhed, som fru Elisabeth Bruun Olesen også nævner, kan kun løses ved to ting, nemlig ved at nationen skaber sig forøget viden, dvs. mere forskning og flere eksperter. Om det sidste vil jeg da også nævne, for det er et problem ved bl.a. den miljølov, vi vedtog i fjor, at det er svært at skaffe tilstrækkelig mange dygtige mennesker til at håndtere den. Det er netop de ting, som dette program sigter mod at løse: mere forskning, bedre udannelse og – vil jeg da fremhæve også – mere oplysning, mere teknologivurdering. Alle disse ting er med i programmet.

Det eneste, jeg sådan set kan være enig med fru Elisabeth Bruun Olesen i, er, at de ting, som skal sikres, at der skal være økologisk forskning osv., til dem vil jeg godt have øremærkede beløb. De mangler, men det kunne vi ikke komme igennem med i et borgerligt Folketing. Derudover forstår jeg simpelt hen ikke fru Elisabeth Bruun Olesens kritik. Netop de ting, som hun efterlyser, er jo dem, som dette program skal sikre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil give hr. Rahbæk Møller ret i, at den bekymring, man nærer, for så vidt kun kan fejes til side ved en større viden og mere forskning. Problemet er jo bare, at dette program ikke giver nogen som helst garanti for, at den forskning, som besvarer de spørgsmål,

jeg stillede, bliver besvaret, fordi der er ingen øremærkede beløb til den kritiske forskning, som både SF og VS ønsker. Min bekymring bliver da ikke mindre af, at Novo forsker i noget; min bekymring bliver heller ikke mindre at, at De Danske Sukkerfabrikker gør det, min bekymring bliver kun mindre, hvis de mennesker, som er kritiske, på forhånd har fået nogle øremærkede beløb. Hvis det også havde været indeholdt i programmet og ikke kun stod som hensigtserklæringer, havde situationen været en anden.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det fremgår klart af programmet, at dette ikke primært drejer sig om Novos og Sukkerfabrikkernes forskning, det drejer sig om universitetsforskningen. Det er det ene.

For det andet er det sikret, at der skal ske forskning på de områder, som vi er enige om det skal ske på. Det, fru Elisabeth Bruun Olesen kan kritisere, er, at det ikke er bestemt, hvor stor en del af midlerne der skal bruges, det vil jeg give hende ret i, men det er præciseret, at forskningen skal ske.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er meget glad for, at der nu langt om længe er blevet klarhed over dette vigtige forskningsprogram. Det er et stort program. Mange andre lande satser også på bioteknologi, men jeg tror ikke, der findes et eneste land, som gør det i det omfang målt i forhold til landets størrelse og nationalprodukt, som der her er tale om. Vi har også særlige forudsætninger, og derfor ville det være dumt, hvis ikke vi benyttede de muligheder, vi har.

Fru Jytte Hilden og hr. Rahbæk Møller spurgte mig, hvordan jeg nu ville sikre, at vi i det videre arbejde med programmet tager hensyn til de ændringer, der var kommet ind. Jeg synes næsten, vi har skrevet det, præcis som det er, i betænkningen, hvor der står, at det henstilles til koordinationsudvalget at overveje, om der af bevillingen på 500 mill. kr. bør udskilles en beskedent del til sammen med midler fra Landbrugsministeriet at støtte et eller flere af de kendte forslag til grønne centre. Dermed er det jo sagt til koordinationsudvalget, at vi beder det overveje, om det skulle sætte en del af pengene af til sådanne

[Undervisningsministeren]

formål. Så er der to muligheder: at der allerede ligger ansøgninger om noget sådant, og vi ved jo, at det er der eksempler på, men det kan også tænkes, at man vil sige, at på ét område skulle man give mulighed for, at nye ansøgere kan komme til og få mulighed for at komme i betragtning.

På den måde kan man tilgodese de nye åbninger, der er skabt i programmet, samtidig med at man ikke bremses alt det, som vi er enige om, og som heldigvis er forberedt, sådan at det relativt hurtigt kan gå i gang.

Det, som hr. Rahbæk Møller kalder en fadæse, er nemlig efter min mening en fordel, for det havde da været ulykkeligt, om vi først skulle til at indkalde ideer til programmet nu. Det er da godt, at der allerede for trekvart år siden blev indkaldt ideer. Hvis der var en meget lille fadæse i den forbindelse, så bestod den i, at der ikke i selve annoncen stod: »Under forbehold af Folketingets godkendelse«, men det tror jeg ikke var ukendt for nogen af dem, der søgte, og derfor synes jeg, hvis der har været tale om en fadæse, at den er endog meget lille. Lad os i fællesskab glæde os over, at vi takket være den gode forberedelse ikke er kommet særlig langt bagud med dette program. Vi har ikke spildt ret mange måneder. Det kan nu køre for fulde omdrejninger her fra i sommer, og det var jo stort set det, vi hele tiden havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hvis jeg forstod det, ministeren talte om, rigtigt: at de grønne centre kan finansieres, så er det o.k. Det tror jeg ikke vi er uenige om, men når det drejer sig om selve forskningsprogrammet, blev jeg meget usikker, for jeg forstod på ministeren, at man nu ville gå i gang med at bevilge pengene efter de ansøgninger, der lå, og så måske opslå nogle nye. Men hvad med alle de mennesker, der ikke vidste, at enkeltinstitutter nu også kan søge? Hvad med alle de mennesker, som ikke havde fået det signal, at det først og fremmest var grundforskningen, men troede, at det var nødvendigt at have en erhvervsvirksomhed på slæb, selv om de ikke havde behov for det? Hvad med de mennesker, der gerne ville søge om konsekvensanalyser? Hvor bliver de af? De, der har sendt ansøg-

ning ind, har sendt den ind på et andet grundlag end det, der nu foreligger, og det må man forholde sig til.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo det, jeg synes vi klarede så elegant i betænkningen, som jeg lige citerede fra. Løsningen er naturligvis, at koordinationsudvalget, sådan som vi henstiller, overvejer at sætte et beløb af til disse ting, hvor der kan tænkes at kunne være ansøgninger, som ikke er kommet frem, fordi man ikke vidste, at man kunne søge til disse formål. På disse felter henstiller vi til koordinationsudvalget, at de overvejer at sætte en ramme af. Det synes jeg er en helt oplagt måde, hvorpå vi på den ene side sikrer, at de, der har søgt, ikke skal vente på eventuelle nye ansøgninger, og samtidig sikrer, at de, der får en mulighed nu, som de ikke troede de havde, på lige fod med andre kan søge pengene.

Jytte Hilden (S):

Ministeren har svaret på nogle af de spørgsmål, som hr. Rahbæk Møller og jeg har stillet, og vi har alle glædet os over, at vi nu er på vej til at få et bioteknologisk program. Vi har også været inde i en hel del forhandlinger netop om de ændringer, som jeg tror vi også alle er enige i er væsentlige ændringer, men jeg må indrømme, at vi bliver faktisk nervøse, og vi bliver oven i købet så nervøse over det svar, som ministeren nu har givet, at vi om et øjeblik gør noget måske lidt smådrastisk. For ministeren meddeler os, at han vil henstille til koordinationsudvalget, at det skal overveje, hvordan det kan indkalde nye ansøgninger på væsentlige områder i dette program. Da vi undervejs ikke har følt os særlig trygge hverken ved koordinationsudvalget eller især dets formand, som har vist en utrolig mangel på fleksibilitet undervejs i diskussionen om dette program, tror jeg, at jeg må anmode om, at forslaget sendes tilbage i udvalget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det vil jeg da anmode fru Jytte Hilden om at lade være med at gøre. Jeg har jo ikke gjort andet, end at jeg har citeret udvalgets betænkning. Jeg vil gerne citere igen:

»Undervisningsministeren foreslår, og udvalget er enig heri, at det henstilles til koor-

[Undervisningsministeren]

dinationsudvalget at overveje, om der af bevillingen på 500 mill. kr. bør udskilles en beskeden del til sammen med midler fra Landbrugsministeriet at støtte et eller flere af de kendte forslag til grønne centre. Begrundelsen herfor er, at de ikke kan være en del af det bioteknologiske forskningsprogram, da der ikke er tale om egentlige forskningsprojekter.«

Her har forligspartierne i fællesskab skrevet en tekst, som jeg har holdt mig til, og det agter jeg at blive ved med at gøre.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.46

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen om ændringsforslagene genoptoges.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Med risiko for igen at blive misforstået skal jeg nu forsøge endnu en gang at redegøre for, hvorledes jeg vil besvare det spørgsmål, der blev stillet.

Spørgsmålet lyder: når vi har et program, hvorefter der allerede før jul er blevet indkaldt forslag til ideer, hvordan vil vi da tackle den situation, at programmet nu er ændret lidt i visse henseender, således at visse ideer, der før var udelukket, nu er blevet mulige? Hvordan vil vi sikre, at disse nye ideer, som nu er blevet mulige, bliver behandlet præcis lige så godt, som hvis de havde været mulige helt fra starten?

Mit svar er, at vi skal gøre sådan, som der står i betænkningen vi skal gøre vedrørende de grønne centre. Vi skal opfordre eller henstille eller måske endnu stærkere: pålægge koordinationsudvalget at sikre, at de nye formål, som der nu kan søges penge til, i enhver henseende bliver ligestillet med de formål, som der hele tiden har kunnet søges penge til.

En enkelt metode er at afsætte en pulje til disse nye formål. Målet skal være, at de nye formål i enhver henseende bliver ligestillet

med de gamle, så programmet ikke forvrides blot af den grund, at en del af ansøgningerne kunne sendes ind før jul, og at andre først kan sendes ind nu. Proceduren må altså ikke forvirde retfærdigheden, sådan som lovgiverne her har fastlagt den.

Jeg håber, at jeg hermed har gjort tilstrækkelig klart, hvad der er hensigten. Jeg skal gerne klargøre det yderligere, hvis hr. Rahbæk Møller har et uddybende spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige tak til ministeren, og efter ministerens nu meget præcise indlæg og understregende svar er der skabt den fornødne klarhed, og jeg skal derfor trække mit ønske om en fornyet udvalgsbehandling tilbage.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg fandt også ministerens erklæring tilfredsstillende bortset fra, at det da må være givet, hr. minister, at der skal foretages en supplerende ansøgningsrunde. Det ligger vel i det? Det vil jeg bare have ministeren til at bekræfte.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er der i allerhøjeste grad mulighed for. Jeg går ud fra, at vi også er enige om, at der er ingen grund til at bede alle dem, der har søgt om noget, der hele tiden har været mulighed for at få penge til, om at søge én gang til.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er vi enige om, hr. minister, men jeg kan ikke lide, at ministeren bruger udtrykket »det er der mulighed for«. Der skal foretages en supplerende ansøgningsrunde.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Med ordet mulighed ville jeg blot understrege, at i de tilfælde, hvor koordinationsudvalget skønner det absolut unødvendigt, fordi de måske i forvejen sidder med en stor stak ansøgninger om netop det pågældende formål, skal de vel ikke nødvendigvis lave en supplerenderunde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 6 (FP og VS).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret støtte til elever på folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler.

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 17/2 87. Betænkning 7/5 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om tilskud til afvikling af studiegyld og om eftergivelse af studiegyld.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 30/1 87. Betænkning 13/5 87).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, §§ 2-11, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af et nyt kapitel, indeholdende 1 paragraf, ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 12 udgår og erstattes af 2 nye paragraffer, § 12 i den ved ændringsforslaget vedtagne nye affattelse, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 13, § 13 i den nye affattelse, § 14, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af overskriften til kap. 2, ændringsforslag nr. 6, § 15, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og § 16, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.